

Жив колись один дракон.
Називався Носослон.
І ніхто не міг сказати,
Хто так вигадав назвати
Бідолаху Нососло́на.
Чи ж ім'я це для дракона?..
Як дракон – то Крокотон,
Вогнедих або ж барон
Страхолюд Жахайло Третій,
Що гаса в кабриолеті.
Носослон – хіба дракон?

**НАМАЛЮЙ
МЕНІ
АВТОМОБІЛЬ!**

Та розважний Носослон
Геть таким не переймався,
Бо узяв і закохався...
В славу панну драконійку,
Кажуть, справжню чародійку!

НАМАЛЮЙ У КРУЖЕЧКАХ СЕРДЕЧКА.
БАЧИШ, У ДРАКОНІВ ЛЮБОВ!

Панна та жила в печері,
Що червоні мала двері.
Стерегла їх там ропуха:
Тільки квакне – в'януть вуха
І у пана Нососло́на,
Дуже чемного дракона,
І в непроханих гостей,
Як підійдуть до дверей.

Мабуть, варто розказати,
Як ту панну було звати.
Отже – славна драконійка
Називалась Слононійка.
Носослон і Слононійка,
Пан дракон і драконійка,
Сіли разом край печери,
Що червоні мала двері,
Обнялись – і загорлали,
Аж ропуху геть прогнали!

КВА-А-А?!